

potrestání st-lky 14denním vězením, kdyžtě sám provedenému řízení vůbec nebyl přítomen, sám o vině st-lky nerozhodoval, trestu sám nestanovil a trestního nálezu nevynesl. Je proto zjištění žal. úřadu, že nález vynesl vrchní policejní komisař V., v rozporu se spisy.

Nesprávný je názor žal. úřadu, že práce, jež provedl kancelářský pomocník B., mají povahu jen prací pomocných, neboť ani protokolární výsledk st-lky jako obviněné z přestupku čl. 3 odst. 2 zákona č. 125/1927 Sb. a výsledk svědků, ani ústní vyhlášení trestního nálezu za takové práce pokládati nelze. Výsledek obviněného a svědků je podstatnou součástí trestního řízení, ve kterém má býti zjištěno, zda obviněný se dopustil přestupku kladeného mu za vinu, a má tedy čin spáchaný obviněným býti objasněn zjištěním skutečností, jež po právní stránce v konkrétním případě padají na váhu. Ústní vyhlášení nálezu jest úředním výrokem o vině a trestu, a může podle povahy věci býti provedeno jen osobou, jež — jsouc k tomu povolána — o vině a trestu skutečně rozhodla. Majíc obdobu v soudním rozsudku, nemůže býti vyhlášení nálezu pokládáno za práci pomocnou. Než, jak bylo již řečeno, v konkrétním případě stanovil i trest, rozhodl tedy o vině st-lky a o tom, jak má býti tato vina potrestána, úředník služby pomocné.

Nařízením min. vnitra a spravedlnosti a nejvyššího úřadu policejního z 23. srpna 1858 č. 129 ř. z. byly vydány na základě císař. rozhodnutí z 19. srpna 1858 předpisy o tom, kdo může vykonávati soudnictví ve příčině přestupků, jež přísluší vyšetřovati a trestati politickým a policejním úřadům. Ustanovení § 1 tohoto nař., podle něhož soudnictví ve příčině uvedených přestupků mohou vykonávati jen ti, kdo prokáží, že vykonali obecnou praktickou zkoušku ze správy politické (písm. c) nebo zkoušku ze soudnictví policejního a politického tímto nař. předepsanou (písm. f), dosud zrušeno nebylo. Nemůže tedy podle toho vykonávati soudnictví v trestních věcech policejních kancelářská síla pomocná. Důvodně proto se vytýká ve stížnosti, že v tomto případě bylo trestní řízení v první stolici provedeno a trestní nález vyhlášen orgánem k tomu podle zákona nepovolaným, a že žal. úřad, který takový »trestní nález« potvrdil, dopustil se nezákonnosti.

Č. 13.085.

Policejní věci: Pro skutkovou podstatu přestupku čl. 4 odst. 2 zákona č. 125/1927 Sb., spáchaného podáním k úřadu, je bez právního významu, zda snad postúp úřadu, jehož se urážlivé podání týče, nebyl ve shodě se zákonem.

(Nález z 27. listopadu 1937 č. 1847/35-3.)

V ě c: Antonín V. v Pelhřimově proti rozh. zem. úřadu v Praze z 19. prosince 1934 o policejním přestupku.

V ý r o k: Stížnost se zamítá.

D ů v o d y: Nálezem okr. úřadu v Humpolci ze 16. února 1934 byl st-l uznán vinným přestupkem čl. 4 zákona ze 14. července 1927 č. 125 Sb., jehož se dopustil tím, že poslal okr. úřadu v Pelhřimově podání ze 7. prosince 1933, v němž použil urážlivého způsobu psaní, a byl odsouzen k pokutě 100 Kč, pro případ nedobytnosti k vězení v trvání 24 hodin.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání podanému proti uvedenému nálezu, pozměnil jej však ve výroku o vině, shledav skutkovou podstatu přestupku čl. 4 odst. 2 zákona ze 14. července 1927 č. 125 Sb. v tom, že st-l v podání ze 7. prosince 1933 zaslaném okr. úřadu v Pelhřimově použil výroku: »Prosím proto, aby tato záležitost byla pečlivě a svědomitě vyšetřena, aby zjištěno bylo, zda zamítavá vyřízení nejsou stranická a nebo snad bylo rozhodnuto z neznalosti zákona, zda dotyčný referent neví, aneb nechce věděti, co soudem dosazený vnucený správce na majetek znamená pro vlastníka.«

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Předem se ve stížnosti tvrdí, že žal. zem. úřad spatřuje trestnost v podání ze 7. prosince 1933, v němž st-l žádal o pečlivé a svědomité vyšetření příčin zamítnutí jeho žádosti o potvrzení vysvědčení za udělení práva chudých, jež byla před tím městským úřadem jednou vyřízena příznivě, po druhé však bylo potvrzení odepřeno. Ve stížnosti se poukazuje na to, že st-lově stížnosti na odepření žádaného vysvědčení bylo zem. úřadem vyhověno. Z tohoto rozhodnutí zem. úřadu je podle stížnosti nejlépe patrné, že stížnost byla odůvodněná a st-lův dotaz a žádost o svědomité a pečlivé vyšetření byly na místě. Slušnost a úcta vůči úřadům nebyla podle názoru stížnosti nijak porušena st-lovým podáním ze 7. prosince 1933 a projevenou v něm žádostí, a byl proto st-l pokutován neprávem. Tyto námitky nemohou otřásti zákonností nař. rozhodnutí.

Skutkovou podstatu přestupku čl. 4 odst. 2 zákona č. 125/1927 Sb. spatřuje žal. úřad v tom, že st-l v podání ze 7. prosince 1933 poslaném okr. úřadu v Pelhřimově použil těchto výrazů: »Prosím proto, aby tato záležitost byla pečlivě a svědomitě vyšetřena, aby zjištěno bylo, zda zamítavá vyřízení nejsou stranická anebo snad bylo rozhodnuto z neznalosti zákona, zda dotyčný referent neví, aneb nechce věděti, co soudem dosazený vnucený správce na majetek znamená pro vlastníka«. Neklade tedy žal. úřad st-li za vinu, že se ve zmíněném podání domáhal pečlivého a svědomitého vyšetření příčin zamítnutí žádosti o potvrzení vysvědčení za udělení práva chudých, nýbrž přičítá mu k vině, že přednesl zmíněnou žádost způsobem, který uráží veřejný orgán. St-l sice tvrdí, že zmíněným podáním neporušil slušnosti a úcty vůči úřadu, než tvrdí tak zcela neodůvodněně, když v podání onom vinil úřad zřejmě ze stranického jednání. Na věci nemůže nic změnit, že ve věci nebyl snad postup úřadu — jak se uvádí ve stížnosti — ve shodě se zákonem, neboť ani proti nesprávnému postupu úřadu nelze se bránit způsobem, který je pro něj urážlivý.

Zbývá námitka, že se st-li — i když by v jeho dotazu byl shledán přestupek — podařil důkaz pravdy tím, že zem. úřad zrušil zamítavé rozhodnutí nižšího úřadu a st-lově stížnosti vyhověl. I tato námitka je neodůvodněná, a to již proto, že při přestupku čl. 4 odst. 2 zákona č. 125/1927 Sb. důkaz pravdy — jak plyne ze znění tohoto zák. ustanovení — vůbec připuštěn není.

Č. 13.086.

Policejní věci. — Zemědělství: Pro skutkovou podstatu přestupku § 2 odst. 1 bodu 1 vlád. nař. č. 27/1934 Sb., spáchaného bezdůvodným zvýšením ceny mouky, je bez právního významu, zda pachatel byl povinen označovat mouku vyrobenou ve mlýně na Slovensku podle typů bratislavské bursy či ne.

(Nález z 27. listopadu 1937 č. 1911/35-4.)

V ě c: František C. (adv. Dr. Emil Stodola ml. z Bratislavy) proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě ze 6. prosince 1934 o přestupku vlád. nař. č. 27/1934 Sb.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje.

D ů v o d y: Rozsudkem policejního komisařství v Prešově jako policejního trestního soudu I. stolice z 8. srpna 1934 byl st-l uznán vinným přestupkem § 2 odst. 1 vlád. nař. č. 27/1934 Sb., jehož se dopustil tím, že v červnu 1934 bezdůvodně zdrazil pšeničnou mouku č. 4, a byl odsouzen na základě § 4 zákona č. 95/1933 Sb. k pokutě 2000 Kč, pro případ nedobytnosti k 7dennímu uzamčení.

Tento rozsudek byl nař. rozhodnutím potvrzen.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss:

Skutkovou podstatu přestupku § 2 odst. 1 vlád. nař. č. 27/1934 Sb. kladeného st-li za vinu spatřuje žal. úřad v tom, že st-l v červnu 1934 zvýšil bezdůvodně cenu pšeničné mouky č. 4, prodávaje 100 kg za 205 Kč přes to, že podle záznamů bratislavské bursy se cena tohoto druhu mouky pohybovala v uvedené době mezi 150—180 Kč za 100 kg. St-lovu obranu, že nešlo v tomto případě o mouku podle typu č. 4 bratislavské bursy, nýbrž o mouku odpovídající typu č. 2 bratislavské bursy, neuznal žal. úřad správnou, vysloviv, že každý mlýn je povinen označovat své druhy mouky podle běžných a stálých typů znamenáných na burse; jestliže st-l uvedl do obchodu mouku označenou číslem 4, není možno pokládati ji za jinou než za druh mouky č. 4 znamenáné na burse. Stížnost naproti tomu namítá, že mlýny na Slovensku mohou označovat svoji mouku podle typů a číslování, které si samy určí, aniž se dopustí přestupku vlád. nař. č. 27/1934 Sb., když požadovaná cena odpovídá ne označení, ale obsahu prodávané mouky. Žal. úřad měl podle názoru stížnosti zkoumat, zda je dána skutková podstata přestupku § 2 odst. 1 cit. vlád. nař. bez ohledu na to, zda slovenské mlýny jsou povinny označovat mouku podle typů bratislavské bursy či ne. Stížnost jest odůvodněná.